

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Ja, det er ikke så mærkeligt, at jeg er fuldstændig enig med fru Margrete Auken. Jeg synes også, det er vigtigt at understrege, at forslaget her jo netop understreger, at vi ikke skal fodre hunden med dens egen hale. Man skal finde penge uden for ulandsrammen.

Så er jeg også fuldstændig enig med ministeren i, at det kan være let for G7-landene at komme med de udsagn, de er kommet med i forhold til gældslettelse, når man tænker på, hvad de i øvrigt ikke har gjort.

Heri er jeg fuldstændig enig med ministeren, men jeg synes trods alt, at Danmark ved så trods alt at gøre det samme – om jeg så må sige – uanset hvad de andre har gjort eller ikke har gjort, kan være med til at fastholde dem på deres udsagn og støtte op om de lande, som rent faktisk nu bevæger sig i den rigtige retning på det her område, på trods af at de tidligere ikke har været synderlig mobile på området – for nu at sige det mildt.

(Kort bemærkning).

Jeppé Kofod (S):

Jeg vil gerne først sige til hr. Jann Sjursen, at langt hovedparten af de ting, som han nævnte fra deres forslag til vedtagelse, kan vi selvfølgelig støtte. Ingen tvivl om det.

Jeg er nødt til at kommentere ét punkt, som ikke er blevet kommenteret endnu, nemlig spørgsmålet om ulandenes behov for at beskytte egne markeder, at Danmark skulle arbejde for det. Jeg synes, at man skal kigge nuanceret på den her problemstilling.

Der må ikke være nogen tvivl om, synes jeg, at vi skal være enige om, at vi gerne vil have, at ulandene får adgang til vores markeder. Det skal der ikke herske nogen tvivl om. Men jeg synes, det er vigtigt at notere sig, at de selvfølgelig også skal have nogle overgangsordninger, for hvis man bare liberaliserer fuldt og helt med det samme, ødelægger man også deres erhvervsliv, man ødelægger forudsætningerne for, at de kan deltage i handelen. Det er klart.

Men det med at gå ind og indføre beskyttelse af deres markeder: Mod hvem? kunne man spørge. Er det mod hinanden? Er det mod – ja, det er selvfølgelig nok de industrialiserede lande, der tænkes på, men jeg synes, det er en forkert retning.

Det, der er det store problem, hvis vi endelig skal diskutere det her, er jo, at vi i de industri-

aliserede lande er for dårlige til at afvikle vores egen beskyttelse af vores markeder. Det er jo det, der er punktet, og det synes jeg vi skal være fælles om i stedet for at begynde at indføre nye former for protektionisme eller støtte det. Det synes jeg faktisk er en forkert vej at gå.

(Kort bemærkning).

Margrete Auken (SF):

Nu har hr. Jeppé Kofod jo ikke set forslaget endnu. Jeg tror, at der er et lille ord, der er kommet ind, og det er ordet »vital« produktion, for det er jo vigtigt, at det ikke drejer sig om, at man bare skal have lov til at beskytte sine egne markeder. Der er vi fuldstændig enige. Det vil kun være en jammerlighedsstrategi for de fattige lande.

Men vi ved også godt, at sådan som tempøet og balancen er med hensyn til det dér med markedsadgang, er det altså næsten for pænt at kalde det en omvendt Robin Hood, for det er meget, meget mere brutalt, det, der foregår. Og hvis ikke vi udtrykkeligt siger, at disse allerfattigste lande først og fremmest skal kunne beskytte deres landbrugsproduktion fra den dér oversubsidierede, protektionerede, og hvad ved jeg, EU-produktion og USA-produktion, som jo altså kan sælge sukker på verdensmarkedet til under den pris, det kan produceres for i de fattigste lande, så – altså o.k., når Socialdemokratiet har klaret, regeringen har klaret at få afviklet de dér ting, skal vi nok være der fra den anden side også.

(Kort bemærkning).

Jann Sjursen (KRF):

Jamen jeg er da glad for, at Socialdemokratiet og hr. Jeppé Kofod kan være enige i store dele af, hvad der står i forslaget til vedtagelse. Og det havde jeg sådan set også regnet med, fordi vi jo også fra de tre partiers side er enige i de overordnede målsætninger i »Partnerskab 2000«. Så det havde været mærkeligt andet.

Men jeg synes jo alligevel, at man med hensyn til diskussionen omkring beskyttelse kontra liberalisering i forhold til ulandene, som hr. Jeppé Kofod selv var inde på, dog må sige, at det er nødvendigt med en vis beskyttelse af ulandenes markeder i en overgangsperiode.

Det kan godt være, at det kunne have været præciseret mere i forslaget til vedtagelse, nuvel. Der er visse regler for, hvor meget der må stå i et forslag til vedtagelse, og man kan jo altså ikke beskrive hele verdenssituationen dér. Men det